

3277 2. Febr. 1891. 2. Beh. af Lovf. om Ophæv. af Indførelstold paa Raasucker m. m. 3278

i anden Række for mig, paa en Udtalelse nær, som jeg senere skal komme til, men det vedrører ikke, hvad der her er Tale om. Det, jeg her foreslog, stemmer altsaa fuldstændig med, hvad jeg hele Tiden har sagt og ogsaa i denne Samling under denne Forhandling har sagt. Jeg har sagt, at jeg betragter denne Nedsættelse af Suktertolden med det halve som svarende til Ophævelse af Tolden paa de andre Livsfornødenheder. Her foreslog jeg, at nedsætte den med omtrent 40 pCt. Det er altsaa noget under Halvdelen, og jeg sagde, at man kunde gaa til Halvdelen eller lidt derover, og det har jeg nu atter sagt i denne Samling. I Udvalget har der foreslået et principalt Forslag fra mig, som gik ud paa, at Suktertolden skulde nedsættes godt og vel med Halvdelen, nemlig saaledes, at Tolden for Hovedpositionen Nr. 228 — det er den afgørende — blev nedsat fra 4½ Skilling til 4½ Ore, det er noget over Halvdelen. Ogaa dette stemmer fremdeles dermed; jeg staa fremdeles i den Henseende paa det samme Standpunkt, at det kunde jeg gaa med til, men vel at mærke, jeg kunde ikke kombinere det med Alstatten i første Række, jeg kunde kun kombinere med Alstatten naar de øvrige Nedsættelser havde fundet Sted i første Række. Lader jeg det komme i første Række, skal det gaa op imod Krigstoldstatten, det er ogsaa Folketingets gamle Standpunkt. Der findes aldeles ingen Mod sætning mellem mit Standpunkt for 2 Mar siden og det, jeg nu indtager. Jeg arbejdede den Gang og stred imod et Folketing, som den Gang ikke var tilbøjeligt til at gaa ind paa en Nedsættelse af Suktertolden, da stred jeg for, at vi skulde ind derpaa. Man skal vel erindre, mine Herrer, at Maret 1889, det berømte Frugtaar, var endnu ikke kommet; det kom først Sommeren derefter. Hele Betydningen for Frugtavlen var ikke kommen med endnu, vi havde endnu ikke lært, hvor vigtig det var for Hævebruget, at Suktertolden blev nedsat. Det var den Tro, der opstod i Sommeren 1889, og den har holdt sig lige til denne Samling, da man er kommen bort fra den og har set, at den slet ingen Betydning har. Der var kun svage Bestræbelser fra forskellige Sider endnu den Gang, for at saa Suktertolden nedsat. Jeg styrkede dem og gjorde, hvad jeg kunde, for at komme til en Nedsættelse af Suktertolden

i Overensstemmelse med, hvad jeg har gjort hele Tiden, ogsaa i denne Samling. Folketinget var nu den Gang ikke videre, end at de halverede mit Forslag og kun nedsatte Suktertolden med halv saa meget. De se altsaa mine Herrer, at der den Gang var Marsag til at tale stærke og varme Ord til Folketinget for at saa det lidt paa Gled, og det lykkedes den Gang at saa det paa Gled. Nu er det altsor langt paa Gled, nu glider det, og det er ikke min Hensigt. Jeg ønsker, at Folketinget i det hele — eller jeg vil sige i alt Fald Venstre, Højre vil jeg ikke tale om — skal indtage et nogenlunde fast og solidt Standpunkt. Det ærede Medlem, der ogsaa er paa Gldebane ligesom saa mange andre, vilde forundre sig over, at jeg den Gang har indtaget netop det samme Standpunkt som nu. Jeg tror derfor ikke, man behøver at antage, at jeg enten har glemt, hvad jeg den Gang sagde, eller har glemt, hvad jeg foreslog for 2 Mar siden, som det ærede Medlem søjede til, og naar det ærede Medlem kommer til Bornholm igen og kommer til at tale om mig, saa vil det ærede Medlem maasse meddele, hvorledes den rette Sammenhæng er dermed; thi jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke har villet gøre mig Uret i nogen Henseende. Han er kun bleven fristet af sin Citationslyge til at komme med det fortræffelige Citat, som har givet mig Vejledning til at opløse, at jeg netop den Gang stod akkurat paa samme Maade som nu.

Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), og jeg skal endnu ikke i mindste Maade replicere overfor det stærke Udtryk, han brugte, efter at den ærede Formand allerede har paatalt det. Jeg vilde alligevel ikke have gjort det, jeg holder ikke af at bruge den Slags Udtryk, og jeg vil tilføje, at jeg vilde heller ikke bruge den Slags Udtryk overfor det ærede Medlem, det er altsor rart et Medlem, tør jeg sige, til, at jeg vilde bruge saadanne Udtryk overfor ham, det kunde ikke falde mig ind. Men maasse jeg maa sige til det ærede Medlem, at han skulde vogte sig for den Slags Udtryk, fordi de falder tilbage paa dem, der bruge dem. Man faar let det Indtryk, at den, der bruger saadanne Udtryk, føler sig ramt, og det kan ikke være det ærede Medlems Hensigt at bibringe Verden